



EMAKUMEEN AURKAKO INDARKERIA



Jone
Uria
Albizuri



Doinua:
Baserrian jaio nintzen
Neurri berezia

Gure gizartean ere, emakume asko eta asko hil eta bortxatu egiten dituzte urtero. Kale ilunetan bakarrik ibiltzeak beldurra ematen dio, horregatik, emakume askori.

Saioa: Bizkaiko Txapelketa Finala, 2016.

Gaia: Gizona zara. Goizaldean etxera bidean, neska bat doa zure aurretik oinez.

Neskak, zure pauso hotsak entzuteagaz batera, ibilkera azkartu dabela somatu dozu.

Bilbon parrandatik bueltan
mozkor sartu naiz **metrora**
ta buruak egin dizkit
hiruzpalau **ziaboga**.
Tripa ere dantzan neukan
noski, behera eta **gora**
baina azkenik Algortan
irten ahal nintzen **kanpora**.
Neska bat daukat aurrean
eukiko ez banu **hoba**
pausoa azkartzen dabil
pasa ahala **denbora**.
Esango nioke "lasai,
joan zaitezke **gustora**".
Baina hitz egiten badiot
gehiago **beldurtuko** da.

Hiru farola eskasekin
kalean ez dago **giro**
eta nola ez sentitu
neskak hainbeste **bertigo**.
Hau pasa behar ote du
etxera doan **aldiho?**
Ez dakit zer egin martxa
bajatu edota **igo**.
Beldurtzeko nahiz badaukan
beraz nahikoa **motibo**,
hiru aldiz begiratu nau
ta laugarrenez **berriro**
ta ni epaituz bezala
begiekin egin **tiro**
ta ez dakit nola esan
"ez dizut ezer **egingo**".

Nolatan gertatu diren
aspaldi hainbat **atake**
gu ere jada epaitu
izaten **garamatzate**.
Nahiz hau konpontzeko izan
nik nahikoa **borondate**,
nire pauso hots bakoitza
bihurtu da bere **kate**.
Mundu hau eraiki dugu...
Ze mundu ta ze **gizarte!**
Mundu matxista honetan
ni ere naizenez **parte**.
Banku baten eseri naiz
nire etxetik **aparte**,
ta hementxe itxoingo dut
nahikoa hurruntzen den **arte**.



Guk ere bizi izan al dugu antzeko egoerarik?